

St. 27.

V Gorici, 6. julija 1877

Tečaj VII.

„Soča“ izhaja vsak četvrtek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	f. 4.50
Pol leta	" 2.30
Četrt leta	" 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „*postanica*“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat	7
" "	2
" "	3

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Telegram došel v Trst Edinosti.

Črnagera do sad nije pretrpjela nikakov poraz na zemlji šta Črnogorcom. Od 11. o. m. nema nijednoga Turčina osim mrtvoga i zarobljenoga; laž je nove slobodne prese, da črno-gorske familje bježe u Austriju. Ne samo, da ni jednoj to ni na pameti nije dolazel nego su i one nekolike familje na lievoj strani Zete, koje su se bile predhodno uklonile, povratile odma na svoja ognista. Mehmed Ali paša koji je sa 15.000 prodirao od Novog Pazara sa svijim je potucen u predprošli ponjedelak blizu monastira Morace i suzbijen kak do vise Kolasina gdje i danas nepomično stoji. Vojska Boža Petrovića odrzala je najsjajnije pobjede u tri bitke, u kojima je Ali Saib-paša preko 4000 ljudi izgubio; prolaz prez Duga i ostroški tjesnac koštao je Sulejman-pašu preko 8000 samo mrtvi; a ranjenika turških ima puno u Podgorici, Metkoviću i Trebinju. Vojskovodstvo črno-gorsko u napred je zaključilo, da ogromnoj nadmoćnosti Sulejmanovoj nestaje na put, nego da **ju bojem neprestano prati do Spuza isto više** oslabi turšku vojsku pa nek onda ujedine vojska črno-gorska, da preduzme odlučnu borbu protiv ujedinjene, ali na polu oslabjene Sulejmanove i Saib-pašine vojske, koja još i danas nepomično stoji pod Podgoricom, što najbolje svedoči njen poraz, jer da je ona porazila črno-gorskiju vojsku sigurno se ne bi na taj slavi zaustavila i ne bi sasvim očistila črno-gorsko zemljiste i napustila i samo one dvije utvrđene pozicije, koje je kod Spuža imala. Zbog toga što je ogromno nadmoćnost turška sa tri strane a na šest mesta udarila isto vremeno na Črnogoru morala se i črno-gorska vojska na troje podjeli, izbog te podjeli odlučila se na taj ratni plan, koji je sijajno izvela sa junaštvom bez primerenim u historiji črno-gorskoj drževi u ostroskom

prolazu na prostom samo od štiri sata tri puta jaču silu turšku punih devet dana u neprekidnoj najzescoj borbi. A sad tek nastaje pitanje, očeli Tureci put Cetinja, koje su neli u smješnoj strasti već osudniti na propast, ili će Črnogoreci pratiti Turke tamo od kuda su i došli. Neka ovo verno predstavljanje stvari posluži za opovrženje toličkih naosnovanih vesti i hotimijih izmišljavanja sa črno-gorsko-turkog bojišta. Črnogorac.

Vojna za osvobojenje Jugoslovanov.

Evropsko bojišće.

V Gorici, 4. julija.

Čez dolno Donavo v Dobručo prodrlje je do danes nad 50 tisuč mož ruske vojske, kateri pustivši v Tulči, Isakči, Mačinu, v glavnem mestu Dobruča Babadag in v Hirsovi močne posadke se naprej pomikajo proti Trajanovemu napisu in železnični progi Cernavoda-Kistendže.

Rusi prekoračili so v juniju 27. junija Donavo pri Zimnici naproti Sistovi meji Nikopoljem in Ruščukom in so se polastili po hudem boju s Turci Sistove. Prehod vodil je sam vrhovni poveljnik Nikolaj Nikolajevič. Njegov sin je bil meji prvimi, kateri so stopili na bulgarska turška tla; odlikovan je bil za to meji mnogimi drugimi od ruskega carja z Jurjevim redom.

Tudi pri Turnu-Mugureliju poskusili so Rusi isti dan, kakor se je pozneje javilo, prestopiti Donavo, a bili so bajé odbiti. Navzočen je bil pri tej prilikli osebno ruski car Šander. Nikopolj, kateri je naproti Turnu-Mugureliju, je bil bajé popolnem upeplen; od Sistove prišedši Rusi polastili so se ga uže. Novejša poročila pravijo, da so prišli Rusi tudi pri Rahovi nad Nikopoljem čez Donavo ter da so se je polastili. Pri Sistovi je prišlo do danes uže nad 60 tisuč Rusov čez Donavo in jeden oddelek krenivši jo proti Balkanu dospel je bajé uže do Tirnove na vzhodni Balkan in jo je posedel. Po turških poročilih hotel je jeden ruski oddelek udariti jo čez reko Jantra, izlivajočo se v Donavo pod Sistovo, in se polas-

titi mosta pri Bjeli, a bili so bajé od mnogo številjnih turških kerdel pobiti. Brez dyombe stoji večji del turške vojske meji Ruščukom, Šumlo, Varno in Silistrijo, ta turška vojska zbiralna in pomikala se bude proti ob reki Jantri zbirači se Rusom in v njenu obližji se utegne bitka, meji tem, ko bodo tudi v dolju Dobručo prodrii Rusi skušali prepodjeti Turke ob Trajonem nasipu se nahajajoče.

Most čez Donavo meji Zimnico in Sistovo je bil uže skoraj popolnem doveršen, a v noči od 28 do 29 junija pretergal je nastali močni vihar dolgo versto ruskih pontonov, katerih je 26 potonilo; vendar most je uže zopet dokončan in ruska kerdela prehajajo brez prenahanja v ladijah in po tem mostu onkraj Donave; v nekaterih dnevnih bode na tem mestu ruske vojske nad 100 tisuč mož onkraj Donave in potem se začne brez odlaganja ruska ofenziva, če se uže prepreče ne zberejo turške čete in ne zagrabijo Ruse.

Najnovejša od Donave danes došla vest je, da so tudi Rumunci prekoračili Donavo tikoma srbske meje; prešlo je čez Donavo bajé do danes samih 2 tisuč mož in drugih več se prevaža na ladijah na vzhodni breg Donave. Rumunci napravljajo tudi most čez Donavo. Najbrže jim utegne turški poveljnik v Vidinu, Osman paša, poslati nekoliko vojske naproti, tako da se vname v kratkem boj tudi meji Rumunci in Turki, kateri so se do sedaj le bombardirali meji Vidinom in Kalafatom.

V zadnjem listu smo uže ob kratkem javili o ugodnem preobratu na černogorskom bojištu. Dne 5. junija bil je černogorski vojvoda Vukotić prisiljen umakniti se iz Krstaca in Pive; v Dugi tudi niso černogorci stavljali zaprek turški vojski pod Sulejman pašo in pustili so ga ne le do Nikšićev, temveč celo do černogorskog Ostroga; stoprav na tem mestu so se mu černogorci v bran postavili ter mu prizadeli velikanske izgube. Sulejman paša bi se bil rad vernil zopet se svojo vojsko v Nikšiće, a pot mu je uže bila zaperta proti severu in jugu in na vse druge strani — obokoljen je bil. Rad bi bil dospel do Begetičev, a ker mu to nij bilo mogoče krenil jo je proti jugu v dolino reke Zete vedno se bojevaje. Meji Savackami in Ninicami napadli so ga černogorci prav ljuto in mu pobili nad 3000 mož; prodri so Turci proti jugu imajoći vedno za petami hrabre černogorce, koji so smertonosne krogle neprehnomoma pošiljali iz svojih pušč na turške barbare in jih še mnogo, mnogo pobili.

loga naprej poslal dva topa s predno stražo, ko je bilo uže vse napravljeno, kar se je zato potrebno zdele. Ta predna straža je imela zasesti ustje ondotne ceste. Čehovin sam je pritisnil za njo s štirimi topovi, ktere je na levi strani ceste na nekem griču tako dobro postavil, da protivnik ni mogel blizu priti temu otoketu, dasiravno je imel trikrat več topov. Iz tega mesta je Čehovin streljal na sovražnika, ki je v drugič naprej silil, tako silovito in krepko, da je bil vsakrat z grozno izgubo nazaj porinjen. Ob mraku so se pa zopet piemonteški bataljoni zbirali na podnožju griča in si prizadevali nazaj tiščati tanko razprostranjeno versto vojakov, ki so spredaj puškarili in so protili topovju, dokler se ni umaknilo. Kakošna osoda je pa zadeła Piemonteze sledeči dan, to je, v boju 27. julija 1848, v katerem se je bil med družimi avstrijskimi junaki tudi Čehovin hrabrega skazal, je dobro znano celiemu svetu. Tudi za to junaštvu in Čehovinu uteklo dobro zaslужeno poslavljanie; povikšan je bil v stopnjo poročnika ali lajtanta in poveljnika gor omenjenega otopja (baterije).

Priložnost se še hrabrejšega skazati je Čehovinu prinesla druga vojska v Italiji leta 1849. Služeč v brigadi kneza Kelovrata pri Mortari, je on s svojim otopjem 21. marca meseca zamogel storiti, da pod njegovim modrim vodstvom so kmalo umolknili protivni topovi in da so bili Piemontezi nazaj v omenjeno mesto zapodeni. V inenitni bitvi blizu Novare je Čehovin naprej šel s polovicu svojega otopja na desni strani Olengove ceste do 700 korakov daleč od

trum Piemontežov, v tem ko so ti strašno in silovito streljali s svojimi topovi. On je pa na to tako krepko in neprestano z gromenjem svojih topov odgovarjal, da se mu je posrečilo dva tistih razdejati.

V ti bitvi se mu je zgodilo, da se je z neko ploskačo (granato) en top razbil, da je zraven tega enega vojaka in dva konja izgubil in da mu je pet mož silno sožganih obležalo. Ravno tačas sta bila v največji nevarnosti hrabri polk Franc Karl in 9. lovski batalijon. Bati se je bilo, da bi obadvaj ne bila sceloma pokončana. V tako nevarnem trenutku je poročnik Čehovin z ostalima dvema topovoma berž planil na prihrvšega sovražnika in če ravno mu je večje število ognjenih žrel nasproti stalo, je vendar iz daljine začel tako skartečami grometi na bližajoče se Piemonteze, da so bili zaderžani tako dolgo, dokler mu ni prišla pomoč, akoravno mu je protivnik razderil en top, umoril več konj in ranil veliko strežnikov pri topovih. Za to doveršeno velikovažno početje, ktero je posebno sijajno med toliko drugimi čini, je Čehovin dobil križ reda Marije. Terezije je bil povzdignen v baronski stan po ustanovitvah omenjenega častnega reda. Potem je bil naš slavni rojak izvoljen za nadkonjika ali ritmajsterja v ulanskem regimentu. Odlikoval se je Čehovin še pri več drugih priložnostih, posebno pa v Vicenci, Milunu in v Livornu in si je tako popolnoma zasluzil mesto v versti slavnih junakov izverstnega avstrijskega topništva.

Čehovin, akopram povisan v baronski stan, nij

LISTEK.

Stotnik baron Andrej Čehovin.

(Životopisna črtica, sp. A. L. Mozirski).

Dalje.

To se je prijetilo ravno takrat, ko je brigada, pri kateri je služil, bila strašno nadlegovane po premoći sovražnika. Čehovin je prišel takrat tako blizu njega, da je bil v daljini, v kateri se po navadi strelja s kartecami. Akoravno je stal nasproti dvakrat večemu številu ognjenih žrel in akoravno je bil v tistem času tudi zelo dražen od ognja tako zvanega majhnega strelnegra orožja, je on vendar tako močno in jako na protivne to pove in trume streljal, da je armado sovražnika zapobil v beg razun tistih, ki so mrtvi po tleh ležali. V tej bitki je pa tudi poveljnik avstrijske baterije Pauer častno smrt storil.

Namesto njega je tedaj nadtopničar Čehovin po veljstvu prevzel in vodil vojni ogenj celi čas; ker je pa več njegovih vojščakov bilo močno ranjenih, je bil prisiljen, nekaj časa sam delati. Tukaj si je junak Čehovin drugo kolajno zaslужil in sicer zlato. —

V tem, ko se je 26. julija brigada mestu Volte približala, je stotnik (kapitan) glavnega stana ali generalštaba, John, napredovanje velike trume sovražnikov oznanil. Takrat je nadtopničar Čehovin brez od-

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gospodski ulici blizu „treh krov“. — v Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolenc v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglaša pri uredništvu.

li. Mej tem je na jugu pri Martiničih pobil černogorski vojvoda Božo Petrović trikrat Turke pod poveljstvom Saib paše in to je bila černagorska sreča, kajti s tem je bilo zbranieno združenje Turkov na černogorskih tleh, katero bi bilo osočno postalo za hrabre junake. Izgubili so Turki v teh bojih, kakor pravi brzjavno poročilo tržaškej Edinosti na čelu lista, o česar verjetnosti in resničnosti nam nij dvomiti, nad 12.000 mož samih mrtvih; ranjencev pa je brezstevilno v Podgorici, Trebinjah in Metkoviču. Tretja turška vojska, prodirajoča pod poveljstvom Mehmed paše na severo-vzhodni strani v Černogoro, je bila pa v novejem času močno pobita v černogorski Moržki pri samostanu Morača; izgubili so Turki na tem mestu samih mrtvih nad dva tisuč mož ter so bili zapojeni dež Kolašin proti srbski meji. Slava toj hrabrim junakom černogorskim!

Azijatsko bojišče.

Nikakor ne tako ugodna poročila ne dohajajo iz azijatskega bojnega polja; Rusom se bajé tukaj slabo godi. Skoraj gotovo je uže nameč, da je bil poveljnik levega ruskega krila, Tergukazov, prišedši iz Bajazida, prisiljen umakniti se Turkom iz svojih pridobljenih pozicij. Pa tudi središče ruske vojske je bilo sicer ne močno pobito vendar prisiljeno umakniti se izpred Zevina proti severu ob enem z levim, prepozno na bojišče došlim krihom po poveljstvom Hejman-a.

Ob svojem času smo zabilježili turška poročila, da so Rusom vzeli zopet Bajazid. To se do dan danes nijše uresničilo; oblegana pa je ta tverdnjava od Turkov, prišedših iz Vana ob jezeru istega imena, vendar pa je na potu pomoč 5000 mož iz Erivana in se tudi Tergukazov pomika nazaj proti Bajazidu. Ce se torej oblegajoči Turki ne umaknejo, utegnejo nam dojti v kratkem poročila o bojih v obližji Bajazida.

Proti Batumu postavljena ruska vojska pod generalom Oklobžijo morala se je tudi umakniti po hudej bitki s Turkami, v katerej so imeli Rusi po turških poročilih nad 2000 mrtvih. Ruska poročila priznavajo, da so se Rusi umaknili Turkom, in dostavljajo, da so oblegani Turci dobili mnogo pomoči iz vseh krajev Turcije, tako da je število Turkov mnogo več od ruskega.

Dopisi.

Iz Kanala, (Izv. dop.) V zadnji št. „Soče“ dopisnik iz Kanala toži, da napisi v Kanalu so mesto v slovenskem v italijanskem jeziku. Čudno pa se vsem zdi, da si g. dopisnik Kanalske napisuje tako površno ogleduje, da ni nikoli opazil, da so napisi razen v italijanskem tudi v slovenskem jeziku napisani, n. pr. „Lekarnica pri materi božji“, „Kavarna“ i. t. d. Kjer se pa tobak in koleki prodajajo, še italijanskega napisa nij, ampak samo slovenski, tedaj g. dopisnik, kadar zopet o priliki kako sporočilo mej svet zbrusite, nič ne de, če boste le površno pisali, a vsaj resnico govorite, ker s takimi nejasnimi sporočili delate sebi in slovenskemu Kanalu nečast.

Preteklo saboto je tužen glas zvonov zelo prestrasil Kanalske in sosednjih sel prsbivalce. Okoli 2 ur popoldne nastal je ogenj v Gorenji vasi v hiši Franceta Ipvacie-a, vulgo Urbena; pogorel je hlev in mnogo sena in druge klaje; živino so ob pravem času rešili; nesreča bila bi toliko veča, ko ne bi bili vrlji Kanalci prihitali z brizgalico na pomoč in bi ogenj ne ukrotili. Sreča, da vетra ni bilo, kajti potem bi bil ves trud brezuspešen in bi lahko cela vas postala žrta strašnega elementa. Ogenj je nastal, kakor sém

od tamošnjih sosedov slišal, vsled neprevidnosti starega hišnega strica, ki je lulo pri hlevu pušil in potem zadremal; škoda se ceni nad 200 gl.

Revščina pri nas je v resnici velika; človeka srce boli, ko vidi, kako ljudje na vsakoršen zasluzek prezijo, da bi si kak krajcer zasluzili; vbogo ljudstvo nima toliko, da bi si pest moke kupilo: lakota jih tare, da se Bogu usmili, v takih stiskah, v tem strašnem položaju pošilja vladu revnim kmetom na eksekucijo vojake v hišo. Kam pridemo, če pojde tako naprej? O, da bi nam le precej zvezda odrešenja zasijala!

Mavhinje, Sv. Petra i Pavla dne. (Izv. dop.) Mi dice di grazia, che qualità di pane è questo p a n slavismo benedetto? (Prosím uljedno, kakšen kruh je ta ljubi p a n slavizem.) Tako me je onidan nagovoril nek za svoj stan sicer omikan i vrl Italijan.

Razloživši mu to ob kratkem, dem mu: Nu, zdaj vidite, da to nij nikak krah. A tudi strah pred njim — reče Italijan — kakor vidim, je prazen i smučen celo. Nadalje mu povem, da se mi Slovenci mikamo, da imamo že daveno mnogo zelj hvalevrednih časopisov i lepih bukev i da je naš jezik, čeravno je naš narod le v manjšem stevilu, tako bogat i gibčen, tako čudno i točno spremenljiv v korenikah i končnicah, da zmore vse žarke čutečega srca i smeles nasutke človeške glave izraziti. Po vrhu mu še pokažem i razgrnem naš veliki besednjak (i ta moja uhvatka je zmirom sijajno zmago napram tujcu praznovala), kajti to je moja metoda, ko hočem na hitrem dokazati bogastvo našega jezika. Enkrat bolehaže za anžino i ne mogoč govoriti (to je bilo še v Gorici), razprostrem necemu Florentincu imenovani besednjak i potem je o Slovencih jel govoriti, kakor bi rožice sadil. Razumel je, da v debelem besednjaku filokser ali kakove bolhe niso; ampak neštevilo poštenih slovenskih besedij, reki, prislovice itd. I tudi naši gg. čislani krajnski dež. poslanci bi bili to storili, imajoči besednjak pri rokah, ko jim je ravnki grof Auersperg (sloveci nemški pesnik A. Grün) v dež. zboru pod pazduhu prinesel bremence katekizmov i menda abecednikov, ter rekел: „To je Vaša literatura!“ Nič me tako ne žalosti, ko kedar tako sijajna glava (komur je bil veleslavni Prešerin učitelj, pr. „Nachruf an Prešern“) tako globoko zajde v narodnostnih zadevah i le svojemu idolu služi. Sicer jih je pa ubogi pesniški grof dosta greckih tudi tam, kjer se je mislil domá, požiral, ker je imel nekaj Titanskega i toraj za nektere neprebaljivega v sebi, dokler nij prodrl z mogočno besedo. Sicer je pa grof ali A. Grün narodne krajnske pesmi, kolikor vem, v pesniškem duhu najbolje udostojil i njih slavo razglasil. Kakor rečeno, takih mož zaid boli. Nikakor pa ne izjave, kakor na pr. necega narodnega odpadnika, ki je trdil, da se „Dittes“ ne more prevesti v slovenski jezik. Ne samo Dittes-a, a tudi neskončno večne druge pisatelje zna naš jezik reproducirati, i Homerje, Danteje, Gōthe-je, Schiller-je, Shakespeare-je, Alfieri-je, Calderone, i potle celo tudi Humboldt, Galileje, Kante-je i Platone ter sploh vse se da posloveniti, deloma se je to že storilo i cesar bi še manjkalo, to se dodá.

Dva kmeta sta bila onidan v Gorici. Na staroslovenski „Travnik“ prijedeta, zdaj „Piazza grande“, i začneta prebirati ta slavni napis. Eden bere i bere: „Pijača“ (Piazza). Ker je bil čitatelj že precej žejiu, ne more zadosti prehvaliti novega g. župana, ki ponuja na Travniku pijačo. Drugi bere še nadalje: „Pijača grda“ (Piazza grande). „Nu! Bog nas pa varuj take pijače“ — reče prvi; naj župan to pije; če je grda, tudi dobra nij. Na to jo ulijeta k Fajferju „lepe pijače“ pit.

Devin ali Divin? Devin, rekeli bi. Primeri nemški

me je cesar visokemu princu predstavil rekši: „Ta je moj najljubši Cehovin.“

Leta 1848 so laški častniki in vojaki avstrijski italijanskega mišljenja zapuščali avstrijske zastave in bežali pod italijanske pрапore. Tako je storil tudi Cehovinov prijatelj. Ta prijatelj je bil iz Vidma (Udine) doma in je bil Cehovinov intimni sodrug. Seznanila sta se bila v Gorici. Za časa vojske jo je potegnil in stopil na čelo nekej ustajniški četi. Ko so Avstriji Mila n zaseli, je stal Cehovin se svojo baterijo zunaj mesta. Mesto se je vdalo, a v nekolikih hišah so še vedno bili puntarji, kateri so strejali iz njih. Tudi so se od zunanje strani puntarji mestu bližali. Cehovin jim je šel se svojo baterijo nasproti. Ko jim blizo pride, se ustavi; Cehovin nameri top na vodjo perve sovražne čete; top poči in vodja se zgrudi na tla. Nij dolgo trajalo in puntarji so pobjegnili pustivši mrtve na bojišču. Cehovin se svojo baterijo gre za njimi. Ko k mrtvemu ustaškemu vodji pride, spozna, da je bil omenjeni vodja-njegov iskreni prijatelj.

Ranjki profesor in pesnik M. Hladnik v Gorici je Cehovinu na čast spisal sonet, kateri je bil v „Novicah“ natisnjen. Glasit se:

Ponosi se slovenska domovina!
Tud ti sloveče svoje imaš rojake,
Tud ti sloveče hrabrosti junake,
Ti viteza slovečga Cehovina,

Tybein, ki se tudi v starih listinah, katere sem videl, nahaja. V našem jeziku rad oslabeva i v e. pr. lisica (lesica), divica (devica) v nenaglašenih zloglih. Naš in pa se je v nemščini proustrojil v ein: Ročinj (vronina, vročina) — Rontschein; Tolmin — Tolmein. V nasprotji pa za nemški ei imamo ml e v ptujkah; Ribežen (Reibeisen, celo ei v i); čukežen (menda Zug-eisen — drot). Ali bi se forma „Divin“ ne dala približati besedi „divinus“? Divin je na vsak način staroslovskega pomena, ko bi samo pomislili na patečni popis nekdajnega i deloma še sedajnega Timava v Virgilijeve Enejidi i na druge okoliše. Tudi pišejo nekteri korektno: „Divin“. Kakor sem se boril za forme Mavhinje (kot sing); Črniče (čje); Volče (Volče) po analogiji s Slivno (selo), Cerovlje, Vižovlje (sc. selo); kjer slutim, da je po zamolčanem substantivu singularni e dosegnil pluralstvo in adjektiv tako sklanjan bil; tako uprašam: od kod nemški ah v Woltschach, Laibach, Wippach? Ali nij morda se ustanovil slov. mestnik v nemščini kot inaenovalnik? Kaj je bolj naravno, ko „v Volčah“, in „Woltschach“ itd. Sapienti pauca! Tako naj bi se pisalo „pagan“ i ne pagan; sicer dosledno bi morali pisati „polacha“, i še dosledno morali bi pisati „pohán“; „altar“ i ne „oltar“ itd. Miklosič nij navel teh besedij, da je posnamemo; ampak dokazal je historično—jeziško, da a nenaglašeni v ptujkah prehaja pri nas v o. To prehodkoma. Ce bi treba bilo, pa še kaj več. Vse po potrebi.

Iz Krasa, 2. julija. (Izv. dop.) Dne sv. Ivana je bil omočil hladni dež po hudi vročini prav dobro prst. Prvi tako zvani amerikanski novi krompir je bila suša tu pa tam hudo stisnila; toliko bolj je pa koristilo lepo vreme trti, ktera je sedaj popolnoma ocvetela. Kdor je pravilno žveplal in mendal, ima upanje do dobre trgatve, če nas Bog toče obvaruje. Žito kaj lepo stoji. Pri nas na Krasu imamo sedaj dela na kupe: nekteri kosijo travo, drugi žanjejo žito, tretji orjejo za ajdo. Posebno je našim kmetom svetovati, naj bi za ajdo brž po žetvi žita njive razorali in ajdo sejali; skušnja uči, da ajda posebno dobro raste, če se suha zemlja količaj prevrže, ker je res zelo tečno opečeno prst o suši globoko orati.

Naš cestni odbor je že pričel tu pa tam cestno črto od Železnih vrat do Komna; ker je udjel odbora vedno tudi gosp Ant. Šuc, kot izveden in bistroumen zemljemerec in pomočnik nam Kraševcem v vsakem položaju, bi šlo našemu cestnemu odboru še bolj hitro delo od rok, pa — denara ni. Cestni odbor tudi danes zboruje, čeravno huda vročina pripeka in je dela doma na kupe.

Mir nam bodi! To je geslo našega poštenega in dobro mislečega ljudstva; da, mir nam bodi; ljubezen in spoštovanje eden do drugega. Naj neha obrekovanje in pikanje. Ce se komu kaka krivica godi, saj imamo uradnije in sodnije, ktere varujejo človeku čast in skrbijo za varnost življenja in premoženja. Cemu torej javno obrekovanje in natolcevanje? — Tako hudobno dejanje ovira našo narodnost in dela med mirnim ljudstvom razpor in sovražtvu; svetujmo in podučujmo se eden drugega in dajmo Bogu, kar je Božjega, in cesarju, kar je cesarjevega in potem pridejo zopet tako zvani zlati, srečni časi — polno kruha in vina. — Ne zabite pa, trte vedno pridno žveplati.

V Trstu, 4. julija. — (Črnogorcev hrabrost. — Ruska politika, — Slovanska društva v Trstu. — Začetnost Tržačanov. — Nove stavbe. — Prosta luka. — Natakarca po modi umrla. — Raznosti.) Poslali sem včeraj originalen telegram iz Černegore, kateri je došel sem v Trst „Edinosti“, „Cittadinu“

Z junaških persi trojne mu svetline
Se bliska kinč naj hrabreji za bojake
In vmes tud red nar vikši za vojake
Terezjin križ prežlahtni slave sine!
Toljki slave pa veljavna si glavica
V kervavih bitkah pri Montanari
Pri Volti zadobila in pri Novari.
Ponosi slavna se po njem Branica,
Branitelja ki tacega carevini
Rodiš v vedno slavo domovini.

Cehovin je imel poleg križa Marije Terezije tudi zlate in sreberne medalje. 28. oktobra l. 1854 je z dekretom vdobil tudi red 3 razreda, križ za vojaške zasluge od kneza toskanskega Leopolda II., kateri mu je bil dovoljen z dekretom 14. julija 1855 od poveljstva avstrijske armade.

Vdobil je tudi svetinjo od papeža.
Nosiš je navadno pet svetinj obešenih na prsih;
to se vidi tudi na jegovi sliki.

Na sliki bitke pri Novari se razločno vidi, kako Cehovin z dvema topoma napredajočega sovražnika ustavlja. Vidi se, kako je skoraj zajeto brigado rešil. S tema topoma je on rešil celo divizijo; mej tem je prišla pomoč od avstrijske strani in on je odločil zmago.

(Dalje.)

in "Triester-Zeitung"; ta telegram je iz najboljšega črnogorskega vira in je torej v Trstu razjasnil situacijo Črno戈ore, o kateri so se klobasile največ neumnosti. Kakor se sliši, se bodo Turki težko več spravili na Črno戈ore, kajti Rusi priši jim bodo prehitro za hrbet in v Hercegovini in Bosni se vstanek tudi strašno širi, niti ga posebno Srbija, katere če ne stopi sama v boj, pošlje vse, kar je dobre in hrabre mladine, čez mejo v Bosno. V tem obziru gleda Srbija strašno nezaupljivo v Avstrijo in dela, kar le mogoče, da ne bi le Avstrija posedla Bosne. Vsled sedanje politike Andrassijeve, ki je bila od prvega začetka nedoločna, so šle po vodi simpatije, katere je Avstrija imela v Bosni in Hercegovini še celo mej ortodoksnim svetom in ne samo mej katoliki. Nadejati se je, da je Avstrija saj z Rusijo na čistem in z njo odkrito srčno postopa, kajti ponavljanje politike l. 1854 bila bi jako nevarna reč. Nekateri naših politikarjev pri povi pravijo: Avstrija naj čaka, dokler Rus Turka pobje, po tem pa naj si vzame, kar se bo nji zdele; a ti politiki ne mislijo, da to ne gre kar meni in tebi nič in da je to račun brez gostilničarja. Situacija Avstrije je resna; toda politika odkritosrčnosti proti Ruski je edina prava. To dinastija menda boljše ve, kakor pa voditelji naše sedanje politike; zatorej pa je pri nas vse tako nejasno. Da bo Rusija za druge muhe lovala, to menda verujejo le oni diplomati, ki so uže dosegli otročja leta; proklam cara ruskega prejasno kaže, da Ruska noč biti samo evropski policij, ampak da hoče dostoju in častno izvesti svoj poklic.

Tržaška čitalnica nameravala je najeti lepše prostore z veliko dvorano in se je odbor obrnil do udov, da bi kaj pripomogli k velikim stroškom; nabralo se je bilo uže precej denarja; a zdaj je soper vse zaspalo, ker mej tukajšnjimi Slovani nij še prave edinstvi in prav nobene požrtvovalnosti. Kaj bi lehko vse napravili Slovani v Trstu, ko ne bi se tako bali svoje sence in ko bi bili kaj bolj socijalni. Tržaška čitalnica potrebuje drugih prostorov in odbor ne bi imel mirovati, dokler ne izvrši, kar je sklenil.

Rojanska čitalnica imela je pret. nedeljo soper besedo, ki je bila še precej dobro obiskana. Ta čitalnica res dobro izpoljuje svojo nalogu.

Da so Tržačani tako započetni, dokaz so mnogi podvzetja, o katerih se vedno čuje. Društvo tržaško "Tramway" napravilo bo skoro gotovo novo progo do Sv. Jerneja in morda celo do "Miramare" in pri Sv. Jerneju zidalo bo velikanske morske kopelji po izgledu onih v Ostende, Cherbourg, Dieppe itd. na Francoskem in Holandskem. Mestni magistrat pa nameščava zidati pokrite trge za prodajo sočivja in sadja in posebej pa za prodajo rib. Tudi se posvetuje magistrat o projektu za zidanje novega velikanskega gledišča na ribjem trgu, v katerem slučaju bi prodal sedanji srenjski teater borsni deputaciji.

Trst se kinča in raste v vsakem obziru; a njegova bodočnost bi bila lehko še bolje zagotovljena, ko bi se Trstu privoščilo toliko, kolikor jih ima Reka, kateri nič ne koristijo.

Veliko prašanje za Trst je tudi ono, če bo uslušana prošnja Tržačanov, da vlada pusti Trstu prosti luko. Upanja je dosti, odkar je Herbst ustavoverni bog, bil tukaj in se je Tržačanom prijazno nakimal. Toda v nasprotju s tem je potovanje finančnega direktorja tržaškega dvora, svetovalca Plenkerja na Francosko z namenom, da tam študira naprave onih mest, kder so uže davno vzdignene proste luke. To kaže, da vlada hoče na vsak način posnemati Francosko in vzdigniti prosti luko v Trstu vkljub vsej protiagitaciji.

Te dni se je po Trstu mnogo znana, lepa natakarca v gostilni "alla borsa vecchia" rojena Mariborčanka z revolverjem v srce ustrelila in koj mrtva ostala. Nesrečna, morda celo prepovedana ljubezen z enim tuk. trgocem je nesrečnico, ki je bila vedno nekam prepočetna, pripeljala do tega novošegnega sklepa. Znani "Justus Profanus" v "Triesteri" vso to reč smešno popisuje, vsled česar ga je "Cittadino" dobro počesal in rekel, da g. malo "Justus" pa preveč "Profanus" je bil omenjeni natakarci dolžan in da se najbrže zato veseli nje smrti, ker se je znebil ene "maniljerice". Bravo gospodje Nemci! Ko bi se, kakemu Slovencu kaj tacega zgodilo, kako bi Vi kričali o korupciji.

Politični pregled.

V Gorici, 5. julija.

Madjarsko časopisje ne ve nič posebne hvale duplikat takrajlitavske regnikolarne deputacije. Pismenim potom se torej nij doseglo nikakega sporazuma. Zato ste volili obe deputaciji vsaka svoj pododbor 6 udov, da se bosta ustmeno pogajala; v Cislajtaniji je bil voljen ta pododbor grof Hohenwart, onkraj Litave pa baron Senyey. Poročali smo, kako stojé do sedaj stvari gledé kvote; v novejem času se govorí, da se olajša dotično breme Madjarom za 0.4 odstotke ter naloži toliko več Cislajtancem,

Po tem takem bi plačevali Madjari z azirom na vojno krajino 31, Cislajtanci pa 69 odstotkov.

Naš deržavni zbor je skoraj popolnem zaspal. Poslanci se le v majhenem številu udeležujejo sej in še ti se le malo zanimajo za zborove razprave. Vidi se, da tare tudi naše deržavne poslanke poletna vročina.

Trentinski deržavni poslanci položili so svoje mandate, ker se nij ustreglo njihovim željam gledé popolnega ločenja južnega Tirola; ta korak opravičujejo v nekem pismu na dr. Herbsta, kateri je v zbornici gorko priporočal sprejetje separatističnih tirjatev, katere so bile v dotičnem odseku deržavnega zборa z večino sprejete.

Čim dalje prodirajo Rusi onkraj Donave, tem bolj je vznemirjen ves svet, posebno pa so razburjeni nezaupajoči Angleži in avstrijski židje pa Madjari. Raznesla se je vest, da so prodri Rusi uže do Tirnove ter da je v tem sturem glavnem mestu Bulgarije uže ustanovil bodoči bolgarski upravnik Čerkaski svoj vladni aparat. Bati se je, čeravno nij ta vest še potrjena, da zadene naše žide in Madjare — to je, da jim otrpnejo žive, vsled prevelike njihove razdražnosti. Angleška vlada pa je poslala svoje brodovje z zapečatenimi povelji v adrijansko morje in je zavkazala na tem morji uže nahajajočemu se oddelku brodovja, naj se zoper poda v obližje Štambula, v Besiški zaliv. Mej vsem tem potuje Bismark pridno od kraja do kraja in nategnja svoje, po vsej Evropi preprežene diplomatske druge niti. Nismo pesimisti, vendar veliko ne smemo zaupati prebrisanemu možu s tremi asi, kajti uže naznanjajo nemški listi, da se kmalo razglasiti prepoved za izvažanje konj iz Nemčije. Sicer pravijo listi, da se to ne bo godilo iz političnih ampak iz poljedelskih ozirov, česar pač ne bode nikdo veroval.

Na Francoskem je volilno gibanje v najboljšem teku. Nij čuda! Ljudstvo je po večini republikansko, vlada pa ne, in vendar bi rada zadna zmagała s svojimi priverženci pri volitvah, čemur naproti ne deržijo republikanci rok križem. Če le ne nastanejo pri bodočih volitvah v septembetu volilne rabuke ali še kaj hujega, kajti razdraženost je uže sedaj velika in bode ob času volitev še veča.

**

Dve gerški ustajniški četi počele ste uže delovanje v bližnjih turških pokrajinah ob gerški meji in v kratkem bo sledilo temu začetku začetje gerškega kraljestva, katero si je uže vsega za vojno potrebnega priskerbelo v izobilji.

V Černejgorej vse miruje in opočiva; Turki meji Podgorico in Spužem se vedno premikajo in parniki na Škaderskem jezeru imajo polno opravila. Černogorci so na oprezu, ker mislijo da prider Turki še jedenkrat iz juga po drugih stranah nego do sedaj. Mogoče pa tudi, da se odpelje nekoliko vojske po morji v Carigrad in od tod k Donavi ali pa na azijatsko bojišče.

Serbska skupščina zcep zboruje. Dunajska stará "Presse" potrjuje vzetje bolgarskega mesta Tirnove.

O letošnji letini po celi Avstriji.

Trst, 3. julija 1877.

Prvo polovico junija bila je velika vročina, katera pa nij škodovala dosti, ker je bila zemlja še nekoliko mokra po mnogem deževju maja meseca. V drugi polovici junija padlo je pa zadost dežja, tu in tam spremeljanega z nevihtami, katere pa niso napravile velikih škod, tako sicer, da smemo letošnje vreme znamovati kot ugodno.

Pšenica v večini dežel še le cvete, na jugu posebno na Primorskem je uže večidel požeta, menjem, ko v Galiciji in v severni Česki še le klasje poganja. Povsod kaže ta pridelek posebno dobro, v Slavoniji je toliko in tako lepega zrnja, da ljudje ne pamtijo še kaj tacega. Na Primorskem je letos dosti in lepe pšenice; sploh povsod je letos dosti in prav zdrave pšenice in tudi iz inostranskega dohajajo ugodna sporočila.

Rž prav zdaj žanjejo na Štajerskem, Kranjskem, Koroškem in Tirolskem, povsod dosti in lepega deblega zrnja.

Ječmena in ovsja po nekaterih krajih prav dosti in lepega, po nekaterih pa prav malo, škodevalo je tema pridelkoma tu in tam premočno deževje v maju, sicer pa se sme upati po črez srednji predel.

Za turšico ali koruzo je letošnje leto manj ugodno, ker posestniki nijso mogli nasejati in obdelati o pravem času zbog neugodnega vremena v spomladi. Mnogi poljedelci so zbog tega manj koruze našadili, kakor druga leta, in se torej nij nadeljni obilne letine v tem jako važnem pridelku.

Krompir v severnih krajih, kjer se le cvete, prav krasno kaže, v južnih, kakor na Primorskem, pa ga uže kopljejo in se je letina na jugu dobro spomla. Sena je bilo letos po vsej Avstriji mnogo in jako dobre, ker je bilo vreme temu pridelku tudi jako ugodno povsod.

Sadja nij bilo nikder dosti; edine črešnje so na Goriškem in na Kranjskem nekoliko sadu prinesle, drugač sadja in v severnih krajih posebno jabolki pa prav malo povsod. Češlje uže mnogo let nijso tako slabo kazale, nego letos; v nekaterih krajih jih ne bo skoro nič, posebno jih bodo pogrešali naši Braci, katerim bode letos težko konveniralo, hoditi na Hrvatsko po češlje.

Vino takrat Litave, razen v Dalmaciji, izvratno kaže, posebno pa na Kranjskem, Primorskem, Istri in v dolini Avstriji; v teh krajih bo morda polna letina, menjem tem ko se v Dalmaciji pričakuje samo 1/2 letine; na Ogerskem, Hrvatskem in sploh onkraj Litave pričakuje se pa skoro slabo letino, ker v teh doželih je trta sploh pognala prav malo zaroda.

Razne vesti.

Dunajski listi javijo, da je položil baron Tacco, deržavni poslanec velikega posestva Goriskega, svoj mandat iz osebnih uzrokov.

Iz Ajdovščine se nam naznana, da bode tam koncertirali slavoznani hrvaški violinist Krezna dne 15. julija t. l. v prostorih narodnega društva "Edinstvo".

C. kr. telegrafno, vodstvo v Terstu naznana, da se je odperla dne 2. t. m. v Cerknici s pošto zvezzana, brzovajava postaja z omejeno dnevno službo.

Vojna znamenja menda pomenja odhod dveh Gorških baterij v Ljubljano, od kodar pojdejo najberze, govori se, jedna proti Bosni, druga v Dalmacijo. Pričovedje se, da je tudi tukajšnji polk Weberjev dobil nalog, naj bode pripravljeni na vsak migljej.

Ravnateljstvo c. kr. učiteljskega izobraževališča v Gorici vabi prav uljudno k koncertu, katerega napravijo vzrejanke tega učilišča v sredo 11. julija t. l. ob 6. uri popoludne na šolskem vertu (ulice sv. Ivana, štev. 132) na korist siromašnih parljivih vzrejank. Program je sledeči:

1. "Il Carnovale di Venezia", coro di G. Rossini; 2. "Die beiden Nachtigallen" von Henzl; 3. "Pri zibelki", zbor, uglasbil Kam. Mašek; 4. "L' Adio", duetto di G. Donizetti; 5. "Frühlingsnahen", Chor von C. Kreutzer; 6. "Kobariska dolina", dospiev; 7. "Stille Nacht", Chor von Fr. Gruber; 8. Lucia: "Chi mi frene" sestetto con coro di G. Donizetti; 9. "Mlatiči", zbor, uglasbil M. Vilhar.

Vhodnina 40 kr. — Ko bi bilo 11. julija popoludne neugodno vreme, bode koncert v saboto 14. julija.

Mislimo, da nij breba posebno priporočati našim čitateljem, naj bi se v kolikor mogoče obilnem številu udeležili tega koncerta; dovolj vabeč je uže mikavni program sam, katerega bodo izverševali same kandidatinje vseh narodnostij, poleg tega pa je tudi namen blag. Nadejamo se torej, da doprinese vsak, komur je le količkaj mogoče, svoj obolus k: še majheni zalogi v podporo marljivih, radostno se učenih kandidatinj.

Meso je draga prodal te dni nek mesar iz Kanala na sledeči jako pametni način. Priprjal je namreč volovsko meso tilhotapsko v Gorico, da bi ga tukaj prodal, a "dacarji" so ga zasačili; plačati je moral 45 gold. globe in meso se je dalo mestnim ubožcem. Doma ga nij hotel prodajati svojim rojakom sicer po nekoliko nižje ceni a z gotovim dobičkom.

Nek Kanalec je umrel prešli teden v neki tukajšnji kavarai nagle smrti. Komaj je bil zavžil nekoliko sladoleda, obšla ga je neka bolest in izdihnil je svojo dušo, predno je došla zdravniška pomoč.

Tombola dne sv. Petra in Pavla donesla je ubogim, zapuščenim sirotam celih 1040 gold. 30 kr. Lansko leto se je razprodalo 818 kartel včet nego letos, kar spričuje, da so ljudje ali bolj varčni postali ali pa je večje pomanjkanje denarja od lanskega leta.

V Bozenu na Tirolskem obravnavala se je pravda zarad umora proti nekemu Tourvillu. Porettniki spoznali so ga krivega zavratnega, umora, vsled česar je bil obsojen na smrt.

Tržno sporočilo firme Jos. Pipan et Comp.
v Trstu dné 3. julija 1877.

Vkljub vojski in velikim vsak hip pretečim zmenjavam evropskim je borsa skoro nepremakljiva; pa pirji kupujejo se po še precej visokem, stalnem kurzu, valuta pada in razno blago ostaja skoro bi rekli pri stabilnih cenah, katere se ne premikajo ne nazaj, ne naprej.

Gotovo čudna prikazan to, ker dozdaj smo bili vedno navajeni na strašno brzo rastenje cen po vsemi sapici na političnem horizontu, posebno od časov Napoleona III sem; a danes je postala menda tudi borsa treznejša in se odtegne kolikor mogoče političnemu konjunkturiranju. Mnenje je, da ostane vojna lokalizirana, in da se bode dalo rešiti jutrovo pitanje brez vesoljne vojne, to mnenje in pa nadaljnja dobro letino upliva tudi mnogo na našo borsko in sploh na stalnost in nepremahljivost cen.

Za naše južne dežele torej je prav lepa nada, da bomo dosti božje kapljice pridelali, pa dobro prodajali. Na Furlanskem edino je zadnja toča škodovala tudi trti in mnogo zaroda uničila.

Svi loprekje so se na Goriškem in v Istri že precej dobro sponesle, ker se njih prikazala posebno močna bolezna. Slabo pa je šlo s tem pridelkom na južnem Tirolskem.

Iz tega zanesljivega sporočila razvidimo torej, da v obči letos v Avstriji ne bodo slabe letine, kar je le želeti z ozirom na lansko slabo letino in na letošnjo strašno mizerijo.

Kava je po zadnjih dražbah v Amsterdamu še trdnejša postala in je njih za dolgo časa nobene nade, da bi padle cene tega blaga. Rio velja od gl. 102 do gl. 115 po kakovosti, Bahia gl. 100 do gl. 107, Santos gl. 116—gl. 120, St. Domingo gl. 112—gl. 120, Java gl. 124—gl. 130, Malabar nat. 115—gl. 124, Malabar plant. gl. 135—gl. 156, Ceylon nat. gl. 106—gl. 122, Ceylon plant. gl. 143—gl. 160, Perl gl. 162, Moka elekt. gl. 138—gl. 140.

Olje oljkino je uže soper porastlo za 20% in se prodaja po jako trdnih cenah.

Olje jedilno velja od gl. 53½ do gl. 58, namizno St. Angelo od gl. 63 do gl. 72. Pavoljnatlo gl. 48½, nižje vrste gl. 47, ribje olje gl. 80—gl. 85, laneno olje gl. 45.

Sadje—cene nekaterih vrst tega blaga, posebno rozičev so porastle.

Roziči veljajo gl. 11½ do gl. 12, fige v vencih gl. 11, limoni 1 zabol gl. 9—gl. 12, pomeranče gl. 7 do 8½, mandlji gl. 92—gl. 95, rozine gl. 25—gl. 30, Elemé gl. 20—26, Cismé gl. 16 do gl. 17, grozdje (uva passa) gl. 25 do gl. 26.

Riž, tega blaga cene se niso uže dolgo pravnič premaknile, akopram se ga prav dosti prodaja.—Italijanski riž velja od gl. 22 do gl. 27 po kakovosti, Rangoon I gl. 18¾, II gl. 17½, Siam gl. 16.15.

Masti in petrolij. Po masti in špehu je prav malo prašanja, zarad tega prodaja se to blago po jako nizkih cenah, ki pa utegnejo v kratkem nekoliko poskociti. Špeh amer. v zaboljih velja gl. 60½ do gl. 62, mast Bancroft gl. 68½—gl. 69, Wilcox 1 gl. 65½—gl. 66. Petrolij je tako čudno blago; v Ameriki se menda soper napravlja klika, ki bi rada cene tega blaga vzdignila, kakor lansko leto, a severnonemški importerji v Bremenu, Hamburgu it.d. jim delajo nasproti in če se tem nemškim hišam posreči, dosti blaga po ceni vkupiti za sv. zaloga potem ne bomo imeli visokih cen in se bo to blago vedno držalo pri sedanjih, morda za kak procent viših ali nižjih cenah. Faktično je danes to, da Hamburg danes petrolij za kakih 20% nižje notira, nego Trst. Tukaj se je v petroliju dosti naredilo za kasnejše prevodenje v septembetu, oktobru, novembru, decembru in so mnenja kako razdeljena glede bodočega premikanja cen petrolija. Petrolij prompten v sodih velja decen gl. 18, v zaboljih gl. 21, za prevodenje v mesecih september—december gl. 19 (kasa brez odbitka).

Domači pridelki—mej temi posebno fežol popolnoma—zanemarjeni; njih je skoro nobene kupčije; edino prav lepo maslo je iskanlo blago, a ga skoro nij dobiti.

Fezol Cocks (cukrenec) gl. 11—gl. 12, bel gl. 10½—gl. 11, lep rudeč gl. 10 do gl. 10½, rumen kanarček gl. 11½—gl. 12, zelen dolg gl. 10½, mešan gl. 9, maslo gl. 92—gl. 96, konoplje gl. 22—gl. 34, proso gl. 10—gl. 15.

Zita—so na našem trgu zadnji čas nekoliko v ceni padla in vse kaže, da bodo vkljub vojski še padala, kajti blaga sem še zmerom dovolj navažajo in takojšnje žitnice so tako napolnjene, da se prostori za žito plačujejo po nezaščitenih cenah. Ker tudi letina skoro povsod dobro kaže in veliki konsum pojenvava, se je nadecati, da cene žita še nekoliko padajo. Koruza velja od gl. 7.90 do gl. 8.40 kvintal, pšenica gl. 13.75 do gl. 15 kvintal, riž gl. 8 do gl. 9, oves gl. 9 do gl. 9½ kvintal. Sploh se razumejo vse te cene za 100 Kč; pri kolonialih, olju, sadju navadno 3 mesece brez odbitka, pri drugem blagu posebno pri rižu, petroliju in žitu, točno plačilo brez odbitka.

Narodna krojačica.

Podpisana naznanjata slavnemu občinstvu, da sta odprla 1. junija t. l. krojačko delavnico v Robatišču št. 12. Priporočata se vsem, posebno pa slovenskim narodnjakom, da bi ju pri tem početju izdatno podpirali. Vestna dolžnost in prva skrb nama bode, da postreževa gg. naročnikom dobro, natančno, po nizki ceni in po najnovješi modi. To nalogu popolnoma izvršiti nama bode toliko lažje, ker je najina delavnica obilno založena z raznovrstnim blagom, i sicer za vsako še tako elegantno obleko.

Nadejaje se, da naju bode počastilo slavno občinstvo z mnogimi naročili, se sè spoštovanjem podpisujeva

Fajdiga & Korsič.

Oznanilo.

Naprava nove kuple cerkvenega zvonika v Št. Andreži se oddá po javni dražbi dne 19. t. m. ob 10. uri dopoldne.

Dotični pogoji se zamorejo zvedeti v občinski pisarnici.

Županstvo v Št. Andreži,
dne 5. julija 1877.

ANT. MARUŠIČ, župan.

Velika zaloga
oblek za gospode k „rimskemu kralju“

Adolfa Wellischa

najaja se sedaj

samo na Dunaji, Wieden, Hauptstrasse 11, gegen. dem Naschmarkte, (popreje Keller & Alt) in priporoča najlegantnejše oblike za gospode in dečke; na dalje za pomladansko dobo: Gravette — suknje po 12 gl., jednobarvne cele oblike po 18 gld., po nizkih in stalnih cenah.

Osebe vseh stanov,

posebno pokojniki, uradniki vsake stroke, zastopniki zavarovalnih društv, oskerbniki, krajgodržci in osebe brez službe vdobe trajen in dober zasluzek, kateri postane, če ima dotičnik le nekoliko sposobnosti, glaven zasluzek letnih 1000 do 1500 gold. — Pogoji: Dobra priporočila ali pa majhna kavcija. Dopise pod naslovom K. C. 2810 razpošilja „Die Annalen-Expedition von G. L. Daube & Co., Singerstrasse 8. Wien“.

Zaloga pive

prve sorte iz Graških, Puntigamskih, Ljubljanskih pivovarnic in domače pivo Märzen in Lager pri

Mih. Spiegel,
pivovarju v Gorici, ulice Edling.

Franc Pichler,

sôdar v Mariboru na Dravi, pripoča se za izdelanje sôdov za vino in pivo iz najboljšega slavonskega hrastovega (dobovega) lesu vsakoverstne velikosti od 25 litrov naprej — po najnižjih cenah.

Angelj Casagrande

trgovec v Ajdovščini naznanja p. n. občinstvu, da je odstrel svojo prodajalnico g. Augustu Dolencu, kateri zadnji ne bo več podpisoval „pr. pra. Angelj Casagrande“, ampak „August Dolenc“ in prosi p. n. občinstvo, da prenese ono zaupanje, katero je stavilo zdaj v njega, na omenjenega njegovega naslednika.

V najem

se oddaja v tolminskem okraju pri Sv. Luciji na mostu v novi Kovačičevi hiši I. nadstropju jako prijetno, polletno stanovanje s tremi sobami, prostorno sobano in kuhinjo, vse elegantno upravljen. Na zahtevanje dobi se še k temu hlev in lep vert s krasnim razgledom. V nikaki daljini se zlivate skupaj bistra Soča in Idrijca, katera daje izverstno, zdravo kopelj. In koliko veljajo pa sprehajališča ob romantičnih, globokih prerovih Idrije in Soče in krasni izleti na vse strani? Na dalje se nahaja tam izverstna, zdrava studenčnica in kar je neprecenljive vrednosti, je Sv. Lucija v vsakdanji poštni zvezi z bližnjim Tolminom.

Natančneje pojasnila daje uredništvo tega lista.

Podpisani prodaja izborna vina, bela in črna, pridelana na Meranskih hribčekih na Tirolskem; po nizkih cenah.

G. G. STRECHEL.